

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

POMENIREA SF. Mucenițe Eulalia

Acestei fecioară Eulalia i-a fost dat să trăiască în timpul celor mai teribile persecuții împotriva creștinilor pe care le-a văzut pământul spaniol. Ea s-a născut la Barcelona, din părinți creștini. Ea s-a închinat cu totul pe sine lui Hristos Dumnezeu, Mirele Ceresc, disciplinându-și zi și noapte trupul și sufletul cu viețuirea ce aspră și cu citirea cu luare aminte a Sfintelor Scripturi. Când torționarul Dacian – sângerosul ucigaș de creștini care își împrăștiase faima criminală de-a lungul și de-a latul Spaniei – a sosit la Barcelona, Eulalia a ieșit noaptea în taină din casa părintească, a stat înaintea cumplitului ucigaș și l-a certat cu asprime înaintea multora pentru aceea că măcelărește mulțime de oameni nevinovați. Certându-l, ea a batjocorit și idolii cei morți la care se închina el și cei ca el, și a preamărit Sfânta Credință creștină și pe Hristos Dumnezeu, pe care l-a mărturisit pe față. Bestialul Dacian a poruncit ca Eulalia să fie dezbrăcată de haine și biciuită cu vergi de oțel. Se vedea că fecioara sfântă nu simte durerea de a fi chinuită pentru Domnul și Dumnezeu ei, Hristos. Torționarul a legat-o atunci de o cruce de lemn și a poruncit ca trupul să îi fie ars cu făclii, în acest timp, el a întrebat-o: „Ei, unde îți este acum Hristos al tău, de ce nu vine ca să te scape din aceste chinuri?”. Eulalia i-a zis: „El este aici, cu mine, dar tu fiind necurat, nu-L poți vedea”. Eulalia a fost omorâtă în torturi bestiale. Cei adunați acolo au văzut trupul ei mort și cum din gura ei iese și se înalță la ceruri o porumbiță albă. A început atunci brusc să cadă zăpadă din cer, care a acoperit trupul gol al muceniței cu o mantie albă. În a treia zi de la uciderea ei, a venit acolo Sfântul Felix, care a plâns cu amar la piciorul crucii pe care încă zăcea legat trupul ei. Pe buzele chipului mort al muceniței atunci a înflorit un zâmbet delicat. Părinții ei și obștea creștină au luat și au îngropat cu cinste trupul acestei sfinte mucenițe fecioare. Ea a luat cununa veșnicei slave a lui Hristos la începutul veacului al patrulea.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)